

Det øvrige Udvalg har ikke kunnet slutte sig hertil, idet man, uden at ville nægte en saadan Institutions Betydning, iblandt andet har ment, at Bestemmelserne og de nærmere Regler om samme bedre høre hjemme i en særegen Lov.

Med Hensyn til væsentlige Spørgsmaal er det ikke lykkes at bringe Enighed tilveje i selve Udvalget om Erstatningen i § 8 og Tuberkulosen i § 10.

Hvad angaar Erstatningsspørgsmaalet anser Flertallet (C. Danneffjold-Samsøe, Mourier-Petersen, Rasmussen, Rump og Steel) det for hensigtsmæssigt af praktiske Grunde, at ogsaa en Del af Udgifterne overføres paa Kommunerne, for der ved at gøre disse interesserede i, at Omkostningerne ikke blive større end nødvendigt. Naar flere Medlemmer, som tidligere have stemt for, at Kommunerne af Hensyn til deres ugunstige økonomiske Stilling kun skulle bære $\frac{1}{3}$ af hine Udgifter, nu ere gaaede med til Halvdelen, og altsaa anbefale Lovforslagets Bestemmelse, er det, fordi man lige overfor Regeringens bestemte Modstand paa dette Punkt, ikke har villet lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen, og fordi man tillige maa erkende, at der ved Optagelse af Bestemmelserne om Tuberkeltæring i det foreliggende Forslag er paaført Statskassen større Udgifter, end hidtil har været Tilfælde, og hvoraf Befolkningen vil komme til at nyde Gavn.

Naar et Mindretal foreslaar, at der med Hensyn til Tuberkeltæringen blandt Kvæget skal anstilles en almindelig Undersøgelse af hele Kvægbestanden her i Landet i Løbet af 5 Aar, kan Flertallet ikke anse en sliq almindelig Undersøgelse for nødvendig, ligesom man heller ikke vilde kunne gaa ind paa at overføre de af Vædringsforslaget i det hele resulterende Udgifter, hvis Omfang slet ikke lader sig beregne, paa Statskassen.

Et Mindretal (Breinholt og Raben) kan i Henseende til Fordelingen af de i § 8 sidste Stykke omhandlede Erstatningsudgifter ikke dele de af et Flertal foran udtalte Anskuelser, da det ikke finder fyldestgørende Grunde til at forlade det Standpunkt, som det i Forening med et Flertal i et tidligere Udvalg angaaende samme Sag indtog, og som endog den Gang ved 2den Behandling godkendtes af Tinget. Det har derfor ment at burde stille Vædringsforslaget Nr. 10.

Et andet Mindretal (Casperfen og P. R. Pedersen), der paa flere Punkter har sluttet sig til Flertallet, maa dog, hvad angaar Fordelingen af Erstatningen og Tuberkulosespørgsmaalet, stille selvstændige Vædringer i saa Henseende.

Man kan saaledes ikke, ligesom Flertallet i en tidligere Betænkning har udtalt, anse det for principielt rigtigt, at Kommunerne erstatte halvt mod Statskassen, naar der er Tale om Nedslagning, og har derfor foreslaaet, at Statskassen udreder hele Udgiften. Mindretallet kan dog subsidiært slutte sig til et andet Mindretals under Nr. 10 stillede Vædring, hvorefter der udredes $\frac{2}{3}$ af Statskassen og $\frac{1}{3}$ af Kommunerne.

Med Hensyn til Tuberkulosespørgsmaalet har Mindretallet ikke alene ønsket et mere almindeligt Efterhyn af Kreaturer her i Landet end foreslaaet i Lovforslaget; men man har desuden ogsaa troet det rigtigt, ved Hjælp af en mindre Erstatning at gøre det lettere for Ejeren at slippe af med tuberkuløse Dyr. Det er en ikke ringe Byrde, der lægges paa Kreaturejeren, naar denne, foruden at hans syge Dyr paaføres et blivende Mærke, ogsaa skal affondre og desinficere disse og der ikke gives ham Lejlighed til at blive af med disse mærkede Dyr uden stort pekuniært Tab, som de færreste kunne bære. Desuden mener Mindretallet, at man ved Nedslagning hurtigt og bedst bekæmper denne Sygdom, og at Staten er forpligtet